

Din Bugetul Sfinților

Parinți

Miercuri, 24 Iulie, 2013

Sfântul Maxim Mărturisitorul¹

Eu nu doresc ca ereticii să patimească, nici nu mă bucur de răul lor - ferească Dumnezeu! – ci mai degrabă mă bucur și împreună mă veselesc de întoarcerea lor; căci ce e mai plăcut celor credincioși, decât să vadă adunați împreună pe copiii cei risipiți ai lui Dumnezeu? Nu scriu nici îndemnându-vă să puneți asprimea înaintea iubirii de oameni – nu aș putea să fiu atât de sălbatic – ci rugându-vă să faceți și să lucrați cele bune pentru toți oamenii cu luare aminte și cu cercare multă și făcându-vă tuturor toate, după cum are nevoie fiecare din voi. Numai un lucru îl voiesc de la voi: vă rog să fiți aspri și neîndurati față de orice ar putea să ajute la dănuirea credinței lor nebunești, căci socotesc ură față de oameni și despărțire de Dumnezeiasca dragoste ajutorul dat rătăcirii eretice spre mai mare pierzanie a celor ce se țin de această rătăcire.

1 Epistola 12: PG91, 465C

Din viața Sfântului Macarie Egipteanul²

***Cuvîntul cel rău și pe cei buni îi
face răi, iar cuvîntul cel bun și pe
cei răi îi face buni***

„Odată, pe cînd Cuviosul mergea din schit în muntele Nitri și nu mai avea mult de mers, i-a spus ucenicului său: „Mergi înaintea mea”. Ucenicul a pornit și pe drum a întîlnit un popă idolesc, care mergea în grabă, ducînd pe umeri un buștean mare. Văzîndu-l,

fratele a strigat către el: „Ia ascultă, diavole! Unde te duci?” Păgînul s-a năpustit asupra lui și l-a bătut atît de tare, încît de-abia l-a lăsat viu și, luîndu-și bușteanul a fugit. După un timp l-a întîlnit și Avva Macarie și i-a spus prietenos: „Să te mîntuiești, sîrguinciosule, să te mîntuiești!”. Închinătorul la idoli s-a mirat și i-a spus schimnicului: „Ce vezi tu bun în mine de mă saluți atît de binevoitor?”. „Văd că te trudești” - a răspuns schimnicul. Atunci păgînul a spus: „Părinte! Eu am fost mișcat de cuvintele tale și văd că ești omul lui Dumnezeu; dar iată, mai înainte un alt monah m-a întîlnit și m-a ocărît, iar eu l-am bătut pînă la moarte”. Și a căzut păgînul la picioarele Sfîntului, zicînd: „Nu te voi lăsa în pace pînă cînd nu mă vei face și pe mine creștin și monah”. Și a plecat împreună cu Sfîntul Macarie. Pe drum l-au ridicat pe fratele cel bătut și l-au dus în biserica ce se află în muntele Nitri. S-au minunat Sfinții Părinți care viețuiau acolo, văzîndu-l pe păgînul idolatru împreună cu Cuviosul Macarie și l-au

2 Ierom. Ioan Iaroslav, *Cum să ne mântuim. După învățătura Sfinților Părinți*, Scara, 2005.

creștinat cu Sfântul Botez și l-au făcut călugăr, iar după exemplul lui mulți alți păgâni au crezut în Hristos. Și a spus Avva Macarie: „Cuvântul cel rău și pe cei buni îi face răi, iar cuvântul cel bun și pe cei răi îi face buni”.